

for disse Øer kun forlængedes paa 10 Aar, finder man Anledning til allerede her at bemærke, at man maa anse det for udelukket, at noget Selskab skulde være at formaa til at overtage de med en Koncession forbundne betydelige Forpligtelser uden at have Sikkerhed for uforstyrret Besiddelse af Anlægene i 20 Aar, og dette gælder saa meget mere, naar Staten — som Tilfældet er — stiller Krav om delvis at kunne indtræde allerede under den løbende Koncessionsperiode, efterhaanden som der optages ny Kapital. Paa den anden Side formindsker dette Kravs Gennemførelse i høj Grad den samfundsmæssige Interesse i Koncessionsperiodens Forkortelse.

Et *Mindretal* (Ivar Berendsen, Harald Jensen, Martin Olsen og Rs. Rasmussen) ønsker ved nærværende Betæknings Afgivelse at udtale, at vi maatte have ønsket, at det offentlige nu straks ved Telefonkoncessionernes Udløb havde kunnet overtage samtlige Telefoner. Vi er imidlertid med Kommissionens øvrige Medlemmer enige i, at dette af de i Betænkningen anførte Grunde i hvert Fald ikke nu kan ske paa det i Telefonloven af 1897 angivne Grundlag. Herefter stod der for de i Betænkningen omhandlede Ø-Selskabers Vedkommende kun den Mulighed tilbage at forny Koncessionerne paa saa kort Aaremaal som muligt. I saa Henseende havde vi helst set, at de nye Koncessioner — som ogsaa foreslaaet af de kommunale Raad paa Lolland-Falster og Bornholm — blev givet for 10 Aar, og naar vi har sluttet os til de ovenfor fremsatte Forslag om 20-aarige Koncessioner, er det udelukkende begrundet i *dels*, at Selskabernes Vægning ved at modtage Koncessioner paa kortere Aaremaal maatte anses for absolut, *dels*, at der overfor alle de Koncessionshavere, der er Aktieselskaber, i de nye Koncessioner aabnes Staten vidtgaaende Adgang til Indtræden inden Koncessionens Udløb.

b. Eneret.

Hovedregelen for Selskabets Eneret er i § 1, overensstemmende med det hidtil gældende, fastsat derhen, at Selskabet har Eneret til Besørgelse af Telefontrafikken indenfor det koncessionerede Omraade, medens al Telefontrafik *udover* dette er Staten forbeholdt. Naar det endvidere i Paragraffens 2det Punktum er forbeholdt Staten i det Omfang og efter de Regler, som fastsættes af Ministeren, at benytte sine egne Anlæg til Telefontrafik indenfor det koncessionerede Omraade, er det selvfølgelig ikke Meningen herved at gøre den Selskabet hjemlede Eneret illusorisk, men kun udtrykkelig at hjemle Staten Ret til ligesom hidtil i *særlige* Tilfælde at besørg lokal Trafik; t. Eks. naar Samtaler rekvireres fra et Statstelefonapparat. — Koncessionens § 2 angiver i nøje Overensstemmelse med Lovens § 3 de Undtagelser, som gælder fra Statens Eneret og derfor ogsaa fra Selskabets.

c. Driftsmæssige Pligter.

Selskabets driftsmæssige Forpligtelser bestaar hovedsagelig i at give alle og enhver Adgang til paa reglements-mæssige Vilkaar at benytte dets Telefoner, § 3, at overholde det af Ministeren udfærdigede Driftsreglement, § 4, at holde sine Anlæg i god og driftssikker Stand samt udvide og forbedre dem i det Omfang, som det kræves af Tilsynet, § 6, at underkaste sig Ministerens Afgørelse af indkomende Klager over Selskabet og dets Personale, § 9, samt at drage Omsorg for Overholdelse af Telegraf- og Telefonhjemmeligheden efter Lovgivningens almindelige Regler derom, § 10. De nærmere Regler om disse Punkter tiltrænger neppe særlig Omtale.